

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský súd v Prešove (Slovakkia) 4. juulil 2014 – CD Consulting s.
r.o versus Anna Pančurová jt**

(Kohtuasi C-328/14)

(2014/C 351/03)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Krajský súd v Prešove

Põhikohtuasja pooled

Hageja: CD Consulting s.r.o.

Kostja: Anna Pančurová jt

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) ⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 1 ja nõukogu 22. detsembri 1986. aasta direktiivi 87/102/EMÜ (tarbijakrediiti käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta) ⁽²⁾ artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on vaatluse all põhikohtuasjas, ja mille kohaselt ei saa siseriiklik kohus, kes otsustab indosseeritud vekslit tulenevate õiguste üle, põhimõtteliselt menetluse üheski staadiumis omal algatusel hinnata õigussuhte aluseks olevat lepingut, lepingutingimuse võimalikku ebaõiglast laadi ega sellise seaduse võimalikku rikkumist, mis reguleerib vekslit aluseks olevas tarbijakrediidilepingus krediidi kulukuse aastamäära märkimata jätmise tagajärgi?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ, ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

⁽²⁾ Nõukogu 22. detsembri 1986. aasta direktiiv 87/102/EMÜ tarbijakrediiti käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 1987, L 42, lk 48, ELT eriväljaanne 15/01, lk 326).

**Adler Modemärkte AG 15. juulil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühheksas koda) 14. mai
2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-160/12: Adler Modemärkte AG versus Siseturu Ühtlustamise
Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)**

(Kohtuasi C-343/14)

(2014/C 351/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Adler Modemärkte AG (esindaja: advokaat J.-C. Plate)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Blufin SpA

Apellandi nõuded

Apellant palub,

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus,

— saata asi tagasi Üldkohtusse,

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt

Apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu 14. mai 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-160/12, millega jäeti rahuldamata Adler Modemärkte AG hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 3. veebruari 2012. aasta otsuse (asi R 1955/2010-2) peale, mis käsitles vastulausemenetlust Blufin SpA ja Adler Modemärkte AG vahel.

Apellant esitab järgimised apellatsioonkaebuse väited:

1. Esiteks, määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine. Üldkohus tõlgendas vääralt nimetatud sätet ja väljakujunenud kohtupraktikat tähiste sarnasuse ja segiajamise tõenäosuse kohta, kui ta otsustas, et tähised on sarnased ja esineb vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosus, kuna üksteisele sarnanevad tähiste elemendid, mis ainult kirjeldavad kaupade omadusi (st „meresine“ värvus vastandatud kaubamärkidega tähistatavate kaupade jaoks) ja kuna neil puudub kasutamise käigus omandatud eristusvõime, mis viitaks konkreetse ettevõtja kauba kaubanduslikule päritolule, mis eristaks seda teiste ettevõtjate kaubast. Lisaks eiras Üldkohus kõnealuses vaidluses õigusmõistet „kirjeldav tähis“, asudes seisukohale, et väljend „meresine“ ei kirjelda kaubamärgiga tähistatavaid kaupu, st rõivaid, ega ühtegi kauba olulist omadust.
2. Teiseks, vaidlustatud kohtuotsus põhineb moonutatud asjaoludel. Üldkohus ei nõustunud, et väljend „meresine“ kirjeldab (kõigis keeltes ja eelkõige itaalia ja prantsuse keeles) kõnealuseid kaupu klassides 18 ja 25, kuigi poolte vahel ei ole vaidlust küsimuses, et vastandatud kaubamärgid sisaldavad kõigis liidu liikmesriikide keeltes kaupa lihtsalt kirjeldavat mõistet „meresine“, kuna vastulause esemeks olev kaubamärk sisaldab itaaliakeelset mõistet „blu marino“ ja taotletud kaubamärk sisaldab prantsusekeelset mõistet „marine bleu“, mis erinevad üksteisest väga vähesel määral. Lisaks tuvastati ühtlustamisameti vastulausete osakonnas ja apellatsioonikojas toimunud menetlustes, et „meresine“ on kaupu kirjeldav mõiste (kõigis liidu liikmesriikide keeltes). Üldkohtu jaoks on see järeldus siduv.
3. Kolmandaks on vastuoluline Üldkohtu seisukoht vaidlustatud kohtuotsuse põhjenduses, et mõiste „meresine“ ei ole kirjeldav, ning see on põhjendamata. Üldkohus sedastab vaidlustatud kohtuotsuse punktis 54, et vastandatud kaubamärkide elemendid tähistavad kõnealust värvivarjundit. Üldkohus märgib punktis 55 pealegi, et see tähendus on ilmselge.
4. Neljandaks on vaidlustatud kohtuotsus tehtud õiguslikel alustel, mida ei saa kohaldada, see tähendab määruse (EÜ) nr 207/2009⁽¹⁾ sätteid. Kohaldatav õigus on määrus (EÜ) nr 40/94⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 078, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994 L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale civile di Trieste (Itaalia) 21. juulil 2014 – Florin Lazar, keda esindab Luigi Erculeo versus Allianz SpA

(Kohtuasi C-350/14)

(2014/C 351/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale civile di Trieste

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Florin Lazar, keda esindab Luigi Erculeo

Kostja: Allianz SpA